

AZ ERŐMŰ VALÓS KÖRNYEZETÉT BEMUTATÓ FÉNYKÉPEK

A következő oldalakon található képek a valós környezetet mutatják be - ahova az erőmű kerül.

Látszik (a teljesség igénye nélkül), hogy igazi ipari környezetről van szó.

Nemcsak a cukorgyárról és környezetéről van szó, hanem a kőbányákról, szemétlerakóról, illetve egyéb olyan 37-es út mentén lévő ipari létesítményről, amelyek a helyi lakosok megélhetéséhez, mindennapi létéhez szükségesek.

Tokaj-Hegyalja nemcsak a borról szól. Az ott élő emberek többségének megélhetését sajnos a bor nem tudja biztosítani.

Meggyőződésünk, hogy a szerencsi szalmatüzelésű erőmű, az ország legmodernebb biomassza erőműveként, méltó folytatója lesz a 117 éve létesült cukorgyárral kezdődő agrár-ipari hagyományoknak.

Néhány példa a Tokaji borvidék kultúrtáj világörökségi területen található, a tájképi egységet romboló létesítményekről, a teljesség igénye nélkül.

Szerencs város látképe a világörökségi terület felől

Tállyai kőfejtő

Bodrogkeresztúri szemétkerakó a szőlőskertek mellett

Meddőhányó a 37-es út felől

Zútottkő feldolgozó a 37-es út felől

Páncélhegyi kőfejtő

Depóniatér a Bodrogkeresztúri szemétkerakóban

Olaszliszkai perlitüzem

Sárospataki kőbánya

Sátoraljaújhelyi konténer és veszélyes anyag lerakó

Tarcali kőbányák

Bodrogkeresztúri törmelék-feldolgozó üzem

„Tokaj-hegyaljai szüret”

Érintetlen „kultúrtáj” Sátoraljaújhely mellett